

فرهنگ منظوم شوشتری

شرح واژه‌های شوشتری به شعر

عیسی سجاده

انتشارات معتبر

۱۳۹۳

سرشناسه	: سجادی، عیسی، ۱۳۳۸ -
عنوان و نام پدیدآور	: فرهنگ منظوم شوشتری: شرح واژه‌های شوشتری به شعر/ عیسی سجادی.
مشخصات نشر	: اهواز: معتبر، ۱۳۹۳.
مشخصات ظاهری	: ۱۳۶ ص.
شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۶۶۶۹-۶۹-۴
وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
عنوان دیگر	: شرح واژه‌های شوشتری به شعر.
موضوع	: شعر شوشتری -- قرن ۱۴
موضوع	: شعر فارسی -- قرن ۱۴
موضوع	: شوشتری -- اصطلاح‌ها و واژه‌ها
شماره ثبت کتابخانه	: PIR ۲۳۸۶ ۱۳۹۳ ۲۶ س ۸۴۲/ش
شماره ثبت کتابخانه	: ۹۱/۹۵۸
شماره کتابخانه ملی	: ۳۲۷۵۲۵۲

از: چهارراه نادری، اول خیابان شهید سراج شماره ۳۲

تلفن: ۰۶۱۱-۲۲۱۱۳۶۸ فاکس: ۰۶۱۱-۲۲۲۵۴۹۶

پست الکترونیکی: Moatabar_alavi@yahoo.com

سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران

عنوان کتاب: منظوم شوشتری

نویسنده: عیسی سجادی

ناشر: انتشارات معتبر (وابسته به فرهنگ هنری آداب)

تایپ و حروفچینی: سید عبدالکریم شوشتری

شمارگان: ۱۰۰۰

نوبت چاپ: اول ۱۳۹۳

لیتوگرافی / چاپ / صحافی: چاپ جنوب اهواز

مدیر اجرایی: سید عبدالمجید علوی شوشتری

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۶۶۹-۶۹-۴

قیمت: ۶۰۰۰ تومان

مقدمه ناشر

بدون تردید، شعر هنر غالب در جامعه ایرانی و متکی بر فرهنگ شفاهی آن است. او را شعر فارسی با ضرب آهنگ موسیقی ایرانی همخوان و بلکه همخوانی دارد؛ این پیوند آن‌چنان مستحکم است که اشعار مبتنی بر موسیقی در به اشعار ماندگار سال‌ها و قرون تبدیل کرده است. در رأس این دسته اشعار، شاعران و شاعره‌ها حافظ شیرازی است که علاوه بر شاعری و تسلط بر موسیقی، آهنگ و خوش نیز برخوردار بوده و غزل او در بالاترین نقطه کیفیت و زیبایی قرار گرفته است. از طرفی باید گفت که شعر نیکو نیز، موجب تقویت بنیادی موسیقی ایرانی گشته و تأثیر متقابل شعر و موسیقی را تا حد انکارناپذیری جلوه‌گر ساخته است.

زبان مردم شوشتر، بازمانده از زبان خوزی است؛ زبان‌های اوستایی، دری، سغدی و فارسی قدیم، زبانی که در دوره هخامنشی، اشکانی و ساسانی بر زبان مردم این خطه (خوزستان قدیم) جاری بوده و اکثر الواح تخت جمشید به آن زبان نگارش یافته است؛ زبان محاوره درباریان ساسانی و زبان شور و حال شاعران آن دوران تا

دوران معاصر بوده است. شاعران بزرگی چون سعدی و حافظ را باید از تربیت یافتگان حوزه این زبان (زبان خوزی) به حساب آورد. سعدی فرهنگ مردم خوزستان را ستوده و از این خطه به «بلاد فضل و ادب» یاد کرده است؛ آنجا که فرماید:

اگر نه بنده نوازی از آن طرف بودی من این شکر نفرستادمی به خوزستان
متاعی که خود در بلاد فضل و ادب حکیم راه نشین را چه وقع در یونان

مردم زبان مردم شوشتر؛ که گویشی از زبان فارسی است با واژگانی در دایره تداوم زمان تراش خورده، صیقل دیده و بیانش سهل و آسان گردیده است. مردم زبان مردم شوشتر را در شعر و موسیقی مردم این شهر می توانست. هر کس با الفبای موسیقی ملی ایران مختصر آشنایی داشته باشد، می داند که بخشی از دستگاه ها و گوشه های آن به موسیقی شوشتری اختصاص دارد. و بر اساس آنچه در بالا اشاره رفت، شعر شوشتری همان بنای موسیقی شوشتر را دارد و موسیقی شوشتر متأثر از شعر شوشتری است که آن نیز بر پایه واژگان تراش خورده و موسیقایی شده گویش مردم شوشتر است.

بنده که سال ها از عمرم را برای آموختن زبان های خوزی و گویش های محلی ایران سپری کرده ام، مردم شوشتر را به خاطر داشتن زبان شان که بی تردید از زبان فارسی معیار امروز و بسیاری از زبان های زنده دنیا غنی تر و شیرین تر است می ستایم و به خاطر داشتن شاعران

فراوان و چیره دستی که این شهر داشته و دارد، تبریک می گویم.

استاد عیسی سجادی از همان شاعرانی است که باید به وجود او افتخار کرد، شاعری مادرزاد، آزموده، آموخته و آموزنده که علاوه بر شاعری بر موسیقی نیز تسلط دارد و از دوتار نوازان چیره دست می باشد.

استاد سجادی خود را وقف اعتلای فرهنگ و زبان مردم شوشتر هموده، روز و شب خود را در اندیشه تعالی شوشتر سپری می کند. این دهمین کتابی است که من برای او چاپ می کنم، کتاب هایش را با هزینه شخصی من استیجاق بازنشستگی اش چاپ می کند. هر بیت این کتاب می تواند بساط نماندگان آینده شاهد مثالی معتبر و موزون باشد. در این کتاب به و نام برمی خوریم که بیش از پنجاه سال است دیگر از زبان مردم شوشتر افتاد و به همان دلیلی که اکثر گویش های محلی مرده اند و می میرند این واژگان را سرنوشت مشابهی تهدید می کند.

در پایان به همه شوشتری های عزیز توصیه می کنم این کتاب را که از زبان نغز و پر مغز آنها حراست می کند به همذیقت تهیه کنند و به عنوان تحفه و هدیه در اعیاد و غیر اعیاد مورد استفاده قرار دهند.

سید عبدالمجید علوی شوشتر